

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. Mgr. P. M.**, proti odporcovi **S.**, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 14 C 164/2007, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30.novembra 2010, sp.zn. 14 Co 174/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 24. marca 2010, č.k. 14 C 164/2007-48 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. s tým, že Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp.zn. 6 Co 491/2005 prekročil svoju právomoc a rozhodol bez nariadenia pojednávania a nad rámec odvolania bez toho, aby odvolanie doručil jeho právnomu zástupcovi. Porušil tak Ústavu Slovenskej republiky a zákony Slovenskej republiky, čím mu spôsobil škodu vo výške 87 885 Sk a to tým, že o túto sumu navrhovateľa ukrátil na úrokoch z omeškania z istiny 213 240 Sk a následne mu spôsobil škodu tým, že znemožnil uvedené finančné prostriedky investovať a získať tak z nich ďalší výnos vo výške minimálne 4 % ročne. Uvedený návrh navrhovateľ v priebehu konania spresnil a žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 2 917,25 € titulom náhrady škody so 7 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 917,25 € od 10. marca 2006 do zaplatenia a zároveň zaplatiť 2 917,25 € titulom ušlého zisku so 4 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 10. marca 2006 do zaplatenia. Zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že v predmetnej veci nebola daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a údajným nezákonným rozhodnutím, pričom zo strany navrhovateľa nebol preukázaný ani vznik a výška údajnej škody, ktorú si svojim návrhom uplatnil. Preto podľa súdu

neprichádza do úvahy ani postup podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže nie sú splnené podmienky ani podľa tohto ustanovenia. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 30. novembra 2010, sp.zn. 14 Co 174/2010 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Uviedol, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní nemôžu obstáť, nakoľko aj podľa názoru odvolacieho súdu, neboli v danom prípade splnené predpoklady na priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nakoľko údajné nezákonné rozhodnutie odvolacieho súdu zo 16. januára 2006 sp.zn. 6 Co 491/2005 nebolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené. Nemôžu obstáť ani námietky navrhovateľa ohľadne priet'ahov v konaní pred súdom prvého stupňa z dôvodov, že tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ani o údajnej zaujatosti sudcu a „strachu vec rozhodnúť“, nakoľko ide len o subjektívny a ničím nepodložený pocit neúspešného účastníka konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním, v ktorom uviedol, že odvolací súd mu svojim postupom odňal Ústavou Slovenskej republiky zaručenú možnosť konať pred súdom, konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci a spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu a nahradiť mu trovy konania. V prípade, „ak sa dovolací súd nerozhodne zmeniť rozsudok odvolacieho súdu podľa jeho návrhu“, žiadal, aby toto dovolanie bolo považované za návrh na obnovu konania, pretože sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Okresný súd Bratislava I uznesením 22. marca 2011, č.k. 14 C 164/2007-97, ktoré vydal vyšší súdny úradník, vyzval dovolateľa, aby v lehote 10 dní doplnil svoje dovolanie a preukázal súdu, či má právnické vzdelanie, resp. predložil plnú moc udelenú advokátovi pre dovolacie konanie. Zároveň ho poučil o možnosti ustanovenia zástupcu pre dovolacie konanie podľa § 30 O.s.p.

Navrhovateľ dňa 15. apríla 2011 doručil súdu odvolanie proti uvedenému uzneseniu. Vzhľadom k tomu, že odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu súdneho úradníka, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušilo a opätovne rozhodol sudca (§ 374 ods. 4 posledná veta O.s.p.).

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 17. mája 2011 č.k. 14 C 164/2007-106 vyzval dovolateľa, aby v lehote 30 dní doplnil svoje dovolanie a preukázal súdu, či má právnické vzdelanie, resp. predložil plnú moc udelenú advokátovi pre dovolacie konanie. Poučil ho tiež o možnosti ustanovenia zástupcu pre dovolacie konanie s poukazom na ustanovenie § 30 O.s.p. Uvedené uznesenie navrhovateľ prevzal dňa 3. júna 2011. Navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval, svoje dovolanie v naznačenom smere nedoplnil, nepredložil súdu písomné plnomocenstvo preukazujúce zastúpenie advokátom v dovolacom konaní a ani nepožiadal súd o jeho ustanovenie podľa § 30 O.s.p.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Napriek tomu, že navrhovateľ, ktorý nemá právnické vzdelanie, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, a že ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť (§ 243c O.s.p.) na ustanovenie § 104 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie sa

zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolací súd konanie o dovolaní navrhovateľa zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ navrhovateľ vo svojom dovolaní napáda rozsudok odvolacieho súdu návrhom na obnovu konania („v prípade, ak dovolací súd nezmení rozsudok odvolacieho súdu“), tento návrh prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni (§ 232 ods. 1 O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová